

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2013/50/EU IRÁNYELVE

(2013. október 22.)

a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéténdő tájékoztatóról szóló 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 2004/109/EK irányelv egyes rendelkezéseinek végrehajtására irányadó részletes szabályok megállapításáról szóló 2007/14/EK bizottsági irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 50. és 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

(1) A 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ 33. cikke szerint a Bizottságnak jelentést kellett tennie az irányelv működéséről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, és ebben ki kellett térnie egyrészt arra, hogy helyénvaló-e a meglévő, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra adott mentesség megszüntetése az irányelv 30. cikkének (4) bekezdésében meghatározott 10 éves időszakot követően, másrészt az említett irányelv működésének az európai pénzügyi piacokra gyakorolt potenciális hatására.

(2) 2010. május 27-én a Bizottság jelentést fogadott el a 2004/109/EK irányelv működéséről, amelyben azonosította azokat a területeket, ahol a szóban forgó irányelv által létrehozott rendszert javítani lehetne. A Bizottság a jelentésben rámutat, hogy bizonyos kibocsátói kötelezettségeket egyszerűsíteni kell annak érdekében, hogy a szabályozott piacok vonzóbbá váljanak az Unióban tőkét bevonó kis- és középméretű kibocsátók számára.

Ezen túlmenően javítani kell a meglévő átláthatósági rendszer hatékonyságát, különösen a vállalati tulajdonosi struktúra közzététele tekintetében.

(3) Ezenkívül az „Egységes piaci intézkedéscsomag: Tizenkét mozgatórugó a növekedés serkentéséhez és a bizalom növeléséhez – »Együtt egy újfajta növekedésért«” című, 2011. április 13-i közleményében a Bizottság kimondta, hogy a 2004/109/EK irányelvet felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy a tőzsdén jegyzett kis- és középvállalkozásokra vonatkozó kötelezettségeket – azonos szintű befektetői védelem biztosítása mellett – arányosabbá tegyék.

(4) A bizottsági jelentés és a bizottsági közlemény szerint a szabályozott piacra történő bevezetéshez kapcsolódó kötelezettségekkel összefüggő adminisztratív terhet a kis- és középméretű kibocsátók esetében korlátozni kell annak érdekében, hogy ezen kibocsátók tőkéhez jutása javuljon. Az időközi vezetőségi beszámolók vagy negyedéves pénzügyi beszámolók közzétételének kötelezettsége jelentős terhet ró számos olyan kis- és középméretű kibocsátóra, amelyek értékpapírjait bevezették szabályozott piacokra, ugyanakkor a közzétételre nincs szükség a befektetők védelme érdekében. Ezek a kötelezettségek a rövid távú teljesítményt ösztönzik, a hosszú távú befektetéseket ellenben visszafogják. A fenntartható értéktartás és a hosszú távú befektetési stratégia elősegítése érdekében lényeges a kibocsátókra nehezedő rövid távú nyomás csökkentése, valamint a befektetők ösztönzése arra, hogy hosszabb távon gondolkozzanak. Ezért meg kell szüntetni az időközi vezetőségi beszámolók közzétételének követelményét.

(5) A tagállamok számára nem lehet engedélyezni, hogy nemzeti jogszabályaikban az időszakos pénzügyi információknak az éves pénzügyi beszámolóknál és a féléves pénzügyi beszámolóknál gyakoribb közzétételét írják elő. A tagállamok számára ugyanakkor lehetővé kell tenni, hogy kiegészítő időszakos pénzügyi információk közzétételét írják elő a kibocsátók számára, amennyiben ez a követelmény nem jelent számottevő pénzügyi terhet, és amennyiben az előírt kiegészítő információ arányban áll azon tényezőkkel, amelyek hozzájárulnak a befektetési döntésekhez. Ez az irányelv nem érinti az uniós ágazati jogszabályok által előírt kiegészítő információkat és különösen azt, hogy a tagállamok a pénzügyi vállalkozások számára előírhatják kiegészítő időszakos pénzügyi információk közzétételét. Ezen túlmenően egy szabályozott

⁽¹⁾ HL C 93., 2012.3.30., 2. o.

⁽²⁾ HL C 143., 2012.5.22., 78. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2013. június 12-i álláspontja (a Hivatalos lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. október 17-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 390., 2004.12.31., 38. o.

piac kiegészítő időszakos pénzügyi információk közzétételét írhatja elő az említett piac valamennyi vagy néhány szegmensében azon kibocsátók számára, amelyeknek értékpapírjait az adott szabályozott piacra bevezették.

- (6) A rugalmasság növelése és ezáltal az adminisztratív terhek csökkentése érdekében a féléves pénzügyi beszámolók közzétételének határidejét meg kell hosszabbítani úgy, hogy a beszámolót a beszámolási időszakot követő három hónapig kelljen elkészíteni. Azáltal, hogy a féléves pénzügyi beszámolók közzétételének határideje kitolódik, a piaci szereplők várhatóan nagyobb figyelemben részesítik a kis- és közepméretű kibocsátók beszámolóit, és ezáltal e kibocsátók láthatóbbá válnak.
- (7) A kormányoknak fizetett összegek átláthatóságának fokozása érdekében azon kibocsátóknak, amelyeknek értékpapírjait szabályozott piacra bevezették és nyersanyag-kitermelő iparágakban, illetve természetes erdők fakitermelésében tevékenykednek, évente külön beszámolóban kell közzétenniük a működésük helye szerinti országok kormányainak fizetett összegeket. A beszámolóban tartalmaznia kell a fizetett összegek azon fajtáit, amelyek hasonlóak az a nyersanyag-kitermelő iparágak átláthatóságára irányuló kezdeményezésben (EITI) részt vevő vállalkozások által feltüntetendő összegekhez. A kormányoknak fizetett összegek közzétételével olyan információkat kell nyújtani a civil társadalom és a befektetők számára, amelyek alapján a nyersanyagban gazdag országok kormányait elszámoltathatják a természeti erőforrások hasznosításából származó bevételeikkel. A kezdeményezés kiegészíti az erdészeti jogszabályok végrehajtására, irányításra és kereskedelemre vonatkozó uniós cselekvési tervet (EU FLEGT), valamint a fát és fatermékeket piaci forgalomba bocsátó piaci szereplők kötelezettségeinek meghatározásáról szóló, 2010. október 20-i 995/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽¹⁾, amely előírja a fatermék-kereskedők számára, hogy kellő gondossággal járjanak el az illegális faanyagok uniós piacra való bejutásának megakadályozása érdekében. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a vállalkozás felelős testületeinek tagjai a nemzeti jog által rájuk ruházott hatáskörükben eljárva vállaljanak felelősséget annak biztosításáért, hogy legjobb tudásuk és képességeik alapján a kormányok részére fizetett összegekről szóló beszámoló az ezen irányelvben foglalt követelményeknek megfelelően készüljön el. A részletes követelményeket a meghatározott jogi formájú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, konszolidált pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról szóló, 2013. június 26-i 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 10. fejezete határozza meg.
- (8) Az átláthatóság és a befektetők védelme érdekében a tagállamoknak elő kell írniuk, hogy az alábbi elveket alkalmazzák a kormányoknak fizetett összegekről szóló beszámolóikban a 2013/34/EU irányelv 10. fejezetével összhangban: jelentőség (beszámolóban nem kell figyelembe venni az egy üzleti év alatt 100 000 EUR-t meg nem haladó fizetett összegeket, tekintet nélkül arra, hogy egyetlen összegről vagy több hasonló célú összegről van szó); kormányonkénti és projektenkénti beszámolás (a kormányoknak fizetett összegekről kormányonkénti és projektenkénti bontásban kell adatot szolgáltatni); egyetemesség (nem biztosítható – még olyan országok számára sem, amelyekben a kibocsátók aktívak – olyan mentesség, amely torzító hatással bír és lehetővé teszi a kibocsátók számára a gyenge átláthatósági követelmények kihasználását); átfogó jelleg (a 2013/34/EU irányelv 10. fejezetével és a vonatkozó preambulumbekendésekkel összhangban a kormányok részére teljesített valamennyi releváns kifizetésről be kell számolni).
- (9) A pénzügyi innováció nyomán létrejöttek olyan új típusú pénzügyi eszközök, amelyek a befektetők gazdasági kitérttségét eredményezik gazdasági társaságokkal szemben, ugyanakkor közzétételüket a 2004/109/EK irányelv nem írja elő. Ezen eszközök révén észrevétlenül részesedés szerezhető gazdasági társaságokban, ami piaci visszaéléshez vezethet, továbbá hamis és félrevezető képet adhat a tőzsdén jegyzett társaságok tulajdonosi köréről. Annak érdekében, hogy a kibocsátók és a befektetők teljes körűen ismerhessék a társaságok tulajdonosi szerkezetét, a pénzügyi eszközöknek az említett irányelvben szereplő fogalom meghatározásának minden olyan instrumentumra ki kell terjednie, amelynek gazdasági hatása a részvények birtoklásához és részvényszerzési jogokhoz hasonló.
- (10) A részvények birtoklásához és a részvényszerzési jogokhoz hasonló gazdasági hatással bíró, készpénzes elszámolást előíró pénzügyi eszközök értékét a deltátényezővel korrigálva kell kiszámítani, az alapul szolgáló részvények elvi főösszegét megszorozva az eszköz deltájával. A deltátényező azt jelzi, hogy a pénzügyi eszköz elméleti értéke mennyivel változna az alapul szolgáló eszköz árának változása esetén, továbbá pontos képet nyújt az eszköz birtokosának az alapul szolgáló eszközzel szembeni kitérttségéről. E megközelítés célja annak biztosítása, hogy a befektető által gyakorolható összes szavazati jogra vonatkozó információ a lehető legpontosabb legyen.
- (11) Ezen túlmenően a jelentős részesedések megfelelő átláthatóságának biztosítása érdekében, ha a pénzügyi eszközök birtokosa él részvényszerzési jogával, és az alapul szolgáló részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok teljes mennyisége meghaladja a bejelentési küszöbértéket anélkül, hogy érintené a korábban bejelentett részesedés teljes százalékos arányát, ismételt bejelentést kell előírni a részesedés jellegében bekövetkezett változás közzétételére.

⁽¹⁾ HL L 295., 2010.11.12., 23. o.

⁽²⁾ HL L 182., 2013.6.29., 19. o.

- (12) A jelentős arányú szavazati jog bejelentésére – különösen a részvény- és pénzügyeszköz-állományok összesítésére – vonatkozó harmonizált rendszernek javítania kell a jogbiztonságot, fokoznia kell az átláthatóságot, és csökkentenie kell a határokon átnyúló befektetők adminisztratív terheit. A tagállamok számára ezért nem szabad engedélyezni, hogy a 2004/109/EK irányelvben a bejelentési küszöbérték számítására, a részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok és a pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó szavazati jogok összesítésére, valamint a bejelentési kötelezettség alóli mentességekre vonatkozóan meghatározottaknál szigorúbb szabályokat fogadhassanak el. Figyelembe véve azonban a tulajdonosi koncentrációt illetően az Unióban fennálló különbségeket, valamint a társasági jogban az Unióban tapasztalható eltéréseket, amelyek egyes kibocsátók esetében a részvények teljes számának és a szavazati jogok teljes számának eltérését eredményezik, a tagállamok számára továbbra is lehetővé kell tenni, hogy a szavazati jogokra vonatkozóan alacsonyabb és kiegészítő bejelentési küszöbértékeket egyaránt meghatározhassanak, és a tőkerészesedésen alapuló küszöbértékek tekintetében egyenértékű bejelentési kötelezettséget írjanak elő. Ezen túlmenően továbbra is lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a 2004/109/EK irányelvben a bejelentés tartalmára (mint például a részvényesek szándékának közzététele), folyamatára és idejére vonatkozóan megállapítottaknál szigorúbb kötelezettségeket írhatnak elő, valamint a jelentős részesedéseket illetően a 2004/109/EK irányelvben elő nem írt, kiegészítő információkat kérhessenek. Ezen belül a tagállamok számára lehetővé kell tenni azt is, hogy továbbra is alkalmazhassák a nyilvános vételi ajánlatról szóló, 2004. április 21-i 2004/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikke értelmében a tagállamok által kijelölt hatóságok által felügyelt nyilvános vételi ajánlatokkal, összefonódásokkal és a társaságok tulajdonjogát vagy irányítását befolyásoló más ügyletekkel kapcsolatban elfogadott azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek a 2004/109/EK irányelvben meghatározottaknál szigorúbb közzétételi követelményeket írnak elő.
- (13) A jelentős részesedésre vonatkozó bejelentési rendszer következetes összehangolását, valamint az átláthatóság megfelelő szintjét technikai standardoknak kell biztosítaniuk. Hatékony és helyénvaló lenne az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽²⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapír-piaci Hatóság, EÉPH) megbízni szakpolitikai döntéssel nem járó szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásával, amelyeket a Bizottság elé kell terjeszteni. A Bizottságnak kell elfogadnia az EÉPH által kidolgozott, a jelentős arányú szavazati jogra vonatkozó bejelentési kötelezettségek alóli jelenlegi kivételek alkalmazásának feltételeit meghatározó szabályozástechnikai standardokat. Szaktudását felhasználva az EÉPH-nak ezen belül meg kell határoznia a kivételeket, figyelembe véve a kivételekkel való olyan lehetséges visszaéléseket is, amelyek a bejelentési kötelezettség megkerülését célozzák.
- (14) A technikai fejlődés figyelembevétele érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a jelentős pénzügyeszköz-állományokról szóló bejelentés tartalmának megállapítása céljából. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (15) A határokon átnyúló befektetések elősegítése érdekében a befektetőknek könnyen el kell tudniuk érni az Unióban működő, tőzsdén jegyzett összes társaságokra vonatkozó szabályozott információkat. A szabályozott információ központi tárolását szolgáló, hivatalosan kijelölt nemzeti mechanizmusok jelenlegi hálózata azonban nem biztosítja a szóban forgó információ könnyű kereshetőségét az Unióban. Az információhoz való határokon átnyúló hozzáférés biztosítása, valamint a pénzügyi piacokon és a kommunikációs technológiákban mutató technikai fejlemények figyelembevétele érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a szabályozott információ terjesztésére, a szabályozott információhoz való uniós szintű hozzáférésre és a szabályozott információ központi tárolását szolgáló mechanizmusra vonatkozó minimumszabályok megállapítása céljából. A Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia továbbá arra, hogy az EÉPH segítségével intézkedéseket hozzon a hivatalosan kijelölt nemzeti tárolási mechanizmusok hálózata működésének javítására, és dolgozza ki a szabályozott információhoz való uniós szintű hozzáférés technikai kritériumait, különösen a szabályozott információk uniós szintű kereséséhez létrehozandó központi hozzáférési pont működtetésével kapcsolatosan. Az EÉPH-nak ki kell alakítania és működtetnie kell az európai elektronikus hozzáférési pontként szolgáló internetes portált (a továbbiakban: a hozzáférési pont).
- (16) A 2004/109/EK irányelvben foglalt követelményeknek való jobb megfelelés érdekében, és „A pénzügyi szolgáltatások ágazatában a szankciórendszerek megerősítéséről” című, 2010. december 9-i bizottsági közlemény nyomán meg kell erősíteni a szankciók kiszabására vonatkozó hatásköröket, és e hatásköröknek meg kell felelniük bizonyos alapvető követelményeknek a címzettek, a közigazgatási szankció vagy intézkedés alkalmazásakor figyelembe veendő kritériumokat, a szankciók kiszabására vonatkozó fő hatásköröket és a közigazgatási pénzbírságok szintjeit illetően. A szankciók kiszabására vonatkozó ezen hatásköröket legalább a 2004/109/EK irányelv fő rendelkezéseinek megsértése esetén biztosítani kell. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy más esetekben is gyakorolják e hatásköröket. A tagállamoknak különösen arról kell gondoskodniuk, hogy az igénybe vehető közigazgatási szankciók és intézkedések keretében ki lehessen szabni olyan pénzbírságokat, amelyek kellően magasak ahhoz, hogy visszatartó erejűek legyenek. Jogi személyek által elkövetett jogsértések esetén a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy szankciók alkalmazásáról rendelkezzenek az érintett jogi személy adminisztratív, ügyvezető vagy felügyeleti szervének tagjaival, vagy

(1) HL L 142., 2004.4.30., 12. o.

(2) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.

e jogsértések elkövetéséért a nemzeti jogban meghatározott feltételek mellett felelősségre vonható egyéb személyekkel szemben is. A tagállamok számára továbbá lehetővé kell tenni, hogy azon részvénytulajdonosok vagy pénzügyeszköz-tulajdonosok szavazati jogának felfüggesztéséről vagy felfüggesztésének lehetőségéről rendelkezzenek, akik nem tesznek eleget a bejelentési követelményeknek. A tagállamok számára lehetővé kell tenni annak előírását, hogy a szavazati jogok felfüggesztése csak a legsúlyosabb jogsértések esetén legyen alkalmazandó. A 2004/109/EK irányelvnek a közigazgatási szankciókra és intézkedésekre egyaránt hivatkozni kell annak érdekében, hogy az irányelv be nem tartásának valamennyi esetére kiterjedjen, függetlenül attól, hogy az a nemzeti jogban szankciót vagy intézkedést von maga után, továbbá a tagállamok jogában foglalt, büntetőjogi szankciókkal kapcsolatos rendelkezések sérelme nélkül.

A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy további szankciókat és intézkedéseket, valamint a 2004/109/EK irányelvben előírtaknál magasabb közigazgatási pénzbírságokat írjanak elő, tekintettel arra, hogy a tiszta és átlátható piacok támogatása érdekében kellőképpen visszatartó erejű szankciókra van szükség. A szankciókra vonatkozó rendelkezések és a közigazgatási szankciók közzétételére vonatkozó rendelkezések más uniós jogszabályokat és különösen a súlyosabb jogsértéseket illetően nem teremtenek precedenst.

- (17) A közigazgatási intézkedéseket vagy szankciókat elrendelő határozatokat rendszerint közzé kell tenni annak érdekében, hogy visszatartó erővel hassanak a nyilvánosságra. A határozatok közzététele egyben fontos eszköze annak, hogy a piaci szereplők értesüljenek arról, hogy mely magatartás tekintendő a 2004/109/EK irányelv megsértésének, továbbá elősegíti a helyes magatartás előmozdítását a piaci szereplők körében. Amennyiben azonban valamely határozat közzététele súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi rendszer stabilitását vagy egy folyamatban lévő hivatalos vizsgálatot, vagy – amennyiben felmérhető – aránytalan és súlyos kárt okozna az érintett intézményeknek vagy személyeknek, vagy, amennyiben a szankciót természetes személyre rótták ki, a személyes adatok közzététele a kötelezően elvégzendő előzetes vizsgálat alapján aránytalanul bizonyul, az illetékes hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy a közzététel elhalasztása, vagy az információ név nélkül való közzététele mellett döntsön.
- (18) A szabályozott piacra bevezetett letéti igazolás által képviselt, tőzsdén nem jegyzett értékpapírokra vonatkozó szabályok egyértelműbbé tétele, valamint az átláthatóság hiányosságainak elkerülése érdekében a „kibocsátó” fogalmát pontosabban meg kell határozni, és a szabályozott piacra bevezetett letéti igazolás által képviselt, tőzsdén nem jegyzett értékpapírok kibocsátóira is ki kell terjeszteni. Helyénvaló továbbá a „kibocsátó” fogalom meghatározásának módosítása annak figyelembevétele érdekében is, hogy egyes tagállamokban a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátói természetes személyek is lehetnek.
- (19) A 2004/109/EK irányelv szerint részvények vagy az 1 000 EUR-nál kisebb egységnyi címletértékű, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok harmadik országbeli kibocsátója esetében a székhely szerinti tagállam a 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikke (1) bekezdése m) pontjának iii. alpontjában említett tagállam. Az ilyen harmadik országbeli kibocsátók székhely szerinti tagállamának egyszerűbb és egyértelműbb meghatározása érdekében e fogalom meghatározást módosítani kell úgy, hogy a székhely szerinti tagállam az a tagállam legyen, amelyet a kibocsátó választ meg azon tagállamok közül, amelyekben értékpapírjait szabályozott piacra bevezették.
- (20) Minden olyan kibocsátónak, amelynek értékpapírjait az Unión belül szabályozott piacra bevezették, valamely tagállam illetékes hatóságának felügyelete alá kell tartoznia, így biztosítandó, hogy eleget tegyenek kötelezettségeiknek. Azok a kibocsátók, amelyeknek a 2004/109/EK irányelv szerint meg kell választaniuk székhely szerinti tagállamukat, ezt azonban nem teszik meg, elkerülhetik, hogy az Unióban illetékes hatóság felügyelje tevékenységüket. A 2004/109/EK irányelvet ezért módosítani kell annak érdekében, hogy azon kibocsátók esetében is sor kerüljön székhely szerinti tagállam meghatározására, amelyek három hónapon belül nem jelentették be az általuk választott székhely szerinti tagállamot az illetékes hatóságoknak. Ilyen esetben a székhely szerinti tagállam az a tagállam, amelyben valamely szabályozott piacra be vannak vezetve a kibocsátó értékpapírjai. Amennyiben az értékpapírokat egynél több tagállamban is be vannak vezetve szabályozott piacra, valamennyi ilyen tagállam székhely szerinti tagállam lesz mindaddig, amíg a kibocsátó megválasztja és közzéteszi egyetlen székhely szerinti tagállamát. Ez arra ösztönözné az ilyen kibocsátókat, hogy válasszák meg és tegyék közzé az illetékes hatóságok részére a székhely szerinti tagállamukat, az illetékes hatóságok pedig addig is rendelkezzenek a fellépéshez szükséges hatáskörrel, amíg a kibocsátó közzé nem tette az általa választott székhely szerinti tagállamot.
- (21) A 2004/109/EK irányelv szerint az 1 000 EUR vagy annál nagyobb egységnyi címletértékű, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok kibocsátója esetében a székhely szerinti állam megválasztása három évig marad érvényben. Ha azonban a kibocsátó értékpapírjaival a kibocsátó székhely szerinti tagállamának szabályozott piacán már nem, viszont egy vagy több fogadó tagállamban továbbra is kereskednek, a kibocsátó már nem áll kapcsolatban az eredetileg választott székhely szerinti tagállammal, amennyiben nem ott van a kibocsátó alapító okirat szerinti székhelye. Az ilyen kibocsátó számára lehetővé kell tenni, hogy a hároméves időszak lejártá előtt új székhely szerinti tagállamának válassza az egyik fogadó tagállamát, vagy azt a tagállamot, amelyben alapító okirat szerinti székhelye van. Az új székhely szerinti tagállam

(¹) HL L 345., 2003.12.31., 64. o.

választásának lehetőségével a részvények vagy az 1 000 EUR-nál kisebb egységnyi címletértékű, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok harmadik országbeli kibocsátója is élhetne, amennyiben értékpapírjaival székhely szerinti tagállamának szabályozott piacán már nem, egy vagy több fogadó tagállamban viszont továbbra is kereskednek.

(22) A székhely szerinti tagállam fogalom meghatározását illetően összhangot kell teremteni a 2004/109/EK és a 2003/71/EK irányelv között. Ezzel összefüggésben annak érdekében, hogy a felügyeletet a legmegfelelőbb tagállam lássa el, a 2003/71/EK irányelvet módosítani kell, hogy nagyobb rugalmasságot biztosítson azokban a helyzetekben, amelyekben egy harmadik országban bejegyzett kibocsátó értékpapírjaival a székhely szerinti tagállamában már nem, egy vagy több másik tagállamban viszont kereskednek.

(23) A 2007/14/EK bizottsági irányelv⁽¹⁾ elsősorban a kibocsátó által választott székhely szerinti tagállam bejelentésére vonatkozó szabályokat tartalmaz. Az említett szabályokat bele kell foglalni a 2004/109/EK irányelvbe. Annak biztosítása érdekében, hogy a fogadó tagállamnak vagy tagállamoknak, valamint annak a tagállamnak az illetékes hatóságai, amelyben a kibocsátó alapító okirat szerinti székhelye van – amennyiben ez a tagállam nem fogadó és nem székhely szerinti tagállam – értesítést kapjanak a kibocsátó által választott székhely szerinti tagállamról, minden kibocsátónak tájékoztatást kell küldenie az általa választott székhely szerinti tagállamról a székhely szerinti tagállamának illetékes hatóságának, az összes fogadó tagállam illetékes hatóságainak, valamint azon tagállam illetékes hatóságának, amelyben a kibocsátó alapító okirat szerinti székhelye van, amennyiben ez utóbbi eltér a székhely szerinti tagállamtól. A választott székhely szerinti tagállam bejelentésére vonatkozó szabályokat ennek megfelelően módosítani kell.

(24) A 2004/109/EK irányelv szerinti, az új hitelek közzétételével kapcsolatos követelmény a gyakorlatban számos végrehajtási problémát eredményezett, alkalmazása pedig bonyolultnak tűnik. Ezen túlmenően ez a követelmény részben egybeesik a 2003/71/EK irányelvben és a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽²⁾ meghatározott követelményekkel, és nem sok kiegészítő információt nyújt a

piacnak. Emiatt és a kibocsátók szükségtelen adminisztratív terheinek csökkentése érdekében ezt a követelményt meg kell szüntetni.

(25) Az a követelmény, amely szerint a kibocsátó létesítő okiratának vagy alapszabályának bármilyen módosítását be kell jelenteni a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainál, átfedésben van a tőzsdén jegyzett társaságokban az egyes részvényesi jogok gyakorlásáról szóló, 2007. július 11-i 2007/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ szerinti hasonló követelménnyel, és az illetékes hatóság szerepét illetően zavart okozhat. Emiatt és a kibocsátók szükségtelen adminisztratív terheinek csökkentése érdekében ezt a követelményt meg kell szüntetni.

(26) Egy harmonizált elektronikus beszámolási formátum igen hasznos lenne a kibocsátók, a befektetők és az illetékes hatóságok számára, mivel megkönnyítené a beszámolást és az éves pénzügyi beszámolók elemzését, javítaná azok hozzáférhetőségét és összehasonlíthatóságát. Ezért 2020. január 1-jétől kötelezővé kell tenni az éves pénzügyi beszámolók egységes elektronikus beszámolási formátumban történő elkészítését, amennyiben az EÉPH elvégezte a költség-haszon elemzést. Az EÉPH-nak a Bizottság által elfogadandó szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben – kellően figyelembe véve a kiterjeszhető üzleti beszámolási nyelvhez (az XBRL-hez) hasonló meglévő és jövőbeni technológiai lehetőségeket – meghatározza a jelentéstétel elektronikus formáját. Az EÉPH-nak a szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során nyilvános konzultációkat kell folytatnia minden érdekelttel, alaposan meg kell vizsgálnia a különböző technológiai alternatívák alkalmazásából adódó potenciális hatásokat, és megfelelő tesztekkel kell végeznie a tagállamokban, amelyekről a szabályozástechnikai standardtervezetek benyújtásakor tájékoztatnia kell a Bizottságot. A bankokra, pénzügyi közvetítőkre és biztosítótársaságokra alkalmazandó formátumokra vonatkozó szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásakor az EÉPH-nak rendszeresen és szorosan együtt kell működnie az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽⁴⁾ létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankhatóság) és az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽⁵⁾ létrehozott európai felügyeleti hatósággal (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíjhatóság) ezen ágazatok sajátosságainak figyelembevétele, a munka ágazatközi koherenciájának biztosítása és közös álláspontok kialakítása érdekében. Az Európai Parlament és a Tanács számára lehetővé kell tenni, hogy az 1095/2010/EU rendelet 13. cikkének (3) bekezdése alapján kifogást emeljen a szabályozástechnikai standardtervezetek ellen, amely esetben e standardok nem léphetnek hatályba.

⁽¹⁾ HL L 69., 2007.3.9., 27. o.

⁽²⁾ HL L 96., 2003.4.12., 16. o.

⁽³⁾ HL L 184., 2007.7.14., 17. o.

⁽⁴⁾ HL L 331., 2010.12.15., 12. o.

⁽⁵⁾ HL L 331., 2010.12.15., 48. o.

- (27) A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ és a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ teljes mértékben alkalmazandó a személyes adatok ezen irányelv keretében történő feldolgozására.
- (28) Ez az irányelv tiszteletben tartja a Szerződésben foglalt és az Európai Unió alapjogi chartájában elismert alapvető jogokat és elveket, és ezt az irányelvet e jogokkal és elvekkel összhangban kell végrehajtani.
- (29) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációját a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban annak mértéke vagy hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (30) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ⁽³⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy indokolt ilyen dokumentumok átadása.
- (31) A 2004/109/EK, a 2003/71/EK és a 2007/14/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2004/109/EK irányelv módosítása

A 2004/109/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) »kibocsátó«: a magánjog vagy a közjog hatálya alá tartozó természetes vagy jogi személy, beleértve az államot is, amely a szabályozott piacra bevezetett értékpapírokkal rendelkezik.

A szabályozott piacra bevezetett letéti igazolások esetében a kibocsátó az igazolások által képviselt értékpapírok kibocsátója függetlenül attól, hogy a szóban forgó értékpapírokat a szabályozott piacra bevezették-e;”

ii. az i) pont a következőképpen módosul:

i. az i) pont második francia bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„— ha a kibocsátó egy harmadik országban bejegyzett cég, a kibocsátó által azon tagállamok közül kiválasztott tagállam, amelyekben értékpapírjait szabályozott piacra bevezették. A székhely szerinti tagállamra vonatkozó választás mindaddig érvényben marad, amíg a kibocsátó az iii. pont értelmében új székhely szerinti tagállamot nem választ és választását az i. pont második bekezdésének megfelelően közzé nem teszi;”

ii. az ii. pont helyébe a következő szöveg lép:

„ii. az i. pont hatálya alá nem tartozó bármely kibocsátó esetében – adott esetben – a kibocsátó által azon tagállamok közül kiválasztott tagállam, amelyben a kibocsátónak az alapító okirat szerinti székhelye van, illetve amelyekben értékpapírjait szabályozott piacra bevezették. A kibocsátó csak egy tagállamot választhat székhely szerinti tagállamként. Ez a választás legalább három évig érvényben marad, kivéve, ha a kibocsátó értékpapírjaival az Unió szabályozott piacain már nem kereskednek, vagy a kibocsátó a hároméves időtartam alatt az i. vagy az iii. pont hatálya alá kerül;”

iii. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„iii. amennyiben a kibocsátó értékpapírjaival az i. pont második francia bekezdése vagy az ii. pont szerinti meghatározott székhely szerinti tagállamában már nem, egy vagy több másik tagállamban viszont kereskednek, azon új székhely szerinti tagállam, amelyet a kibocsátó azon tagállamok közül választhat, amelyekben a kibocsátó értékpapírjai szabályozott piacon be vannak vezetve, és adott esetben azon tagállam, amelyben a kibocsátó alapító okirat szerinti székhelye van;”

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

⁽³⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

iv. a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„A kibocsátónak az i., ii. és iii. pontban említett székhely szerinti tagállamát a 20. és 21. cikkkel összhangban közzé kell tennie. Ezen túlmenően a kibocsátónak székhely szerinti tagállamát be kell jelentenie adott esetben azon tagállam illetékes hatóságának, amelyben az alapító okirat szerinti székhelye van, valamint a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának és valamennyi fogadó tagállam illetékes hatóságainak.

Amennyiben a kibocsátó az értékpapírjainak szabályozott piacra való első bevezetésének időpontjától számított három hónapon belül nem teszi közzé az i. pont második francia bekezdése vagy az ii. pont szerint meghatározott székhely szerinti tagállamát, a székhely szerinti tagállam az a tagállam lesz, amelyben a kibocsátó értékpapírjai valamely szabályozott piacra be vannak vezetve. Amennyiben a kibocsátó értékpapírjai egynél több tagállam területén levő vagy működő szabályozott piacokra vannak bevezetve, ezen tagállamok lesznek a kibocsátó székhely szerinti tagállamai mindaddig, amíg a kibocsátó egyetlen székhely szerinti tagállamot nem választ és azt közzé nem teszi.

Azon kibocsátó esetében, amelynek értékpapírjai szabályozott piacra már bevezették, és amelynek az i. pont második francia bekezdésében vagy az ii. pontban említett székhely szerinti tagállamra vonatkozó választása nem került közzétételre 2015. november 27-ig, a három hónapos időszak 2015. november 27-én kezdődik.

Azon kibocsátó, amely az i. pont második francia bekezdésében, az ii. pontban és az iii. pontban említettek közül székhely szerinti tagállamot választott, és e választását 2015. november 27-ig bejelentette a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak, mentesül az i. pont második bekezdése szerinti követelmény alól, kivéve, ha e kibocsátó 2015. november 27-ét követően másik székhely szerinti tagállamot választ.”;

iii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„q) »hivatalos megállapodás«: az alkalmazandó jog szerint kötelező erejű megállapodás.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Ahol ez az irányelv jogi személyt említ, ott ezen a jogi személyiséggel nem rendelkező bejegyzett gazdasági társaságokat és a trösztöket is érteni kell.”

2. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A székhely szerinti tagállam az ezen irányelvben foglaltaknál szigorúbb követelményeket is alkalmazhat a

kibocsátóra, nem kötelezheti azonban a kibocsátókat a 4. cikkben említett éves pénzügyi beszámolóknál és az 5. cikkben említett féléves pénzügyi beszámolóknál gyakoribb időszakos pénzügyi információk közzétételére.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdéstől eltérve a székhely szerinti tagállam előírhatja a kibocsátók számára a 4. cikkben említett éves pénzügyi beszámolóknál és az 5. cikkben említett féléves pénzügyi beszámolóknál gyakoribb kiegészítő időszakos pénzügyi információk közzétételét, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

— a kiegészítő időszakos pénzügyi információ nem jelent aránytalan pénzügyi terhet az érintett tagállamban, különösen az érintett kis- és középméretű kibocsátók számára, valamint

— a kért kiegészítő időszakos pénzügyi információ tartalma arányban áll azon tényezőkkel, amelyek hozzájárulnak az az érintett tagállam befektetői befektetési döntéseéhez.

A kibocsátók számára kiegészítő időszakos pénzügyi információk közzétételét előíró határozat meghozatala előtt a tagállamok megvizsgálják, hogy e kiegészítő követelmények eredményeképpen nem helyeződik-e túl nagy hangsúly a kibocsátók rövid távú eredményeire és teljesítményére, továbbá hogy e követelmények nem befolyásolják-e kedvezőtlenül a kis- és középméretű kibocsátók szabályozott piacokra jutását.

Ez nem érinti a tagállamok azon lehetőségét, hogy a pénzügyi vállalkozásként működő kibocsátók számára kiegészítő időszakos pénzügyi információk közzétételét írják elő.

A székhely szerinti tagállam nem alkalmazhat az ezen irányelvben meghatározottaknál szigorúbb követelményeket a részvénytulajdonosokra vagy a 10. cikkben, illetve a 13. cikkben említett természetes vagy jogi személyekre, kivéve, ha:

i. a 9. cikk (1) bekezdésében meghatározottaknál alacsonyabb vagy további bejelentési küszöbértékeket határoz meg, és a tőkerészesedésen alapuló küszöbértékek tekintetében egyenértékű bejelentési kötelezettséget ír elő;

ii. a 12. cikkben említetteknél szigorúbb követelményeket alkalmaz; vagy

iii. olyan törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket alkalmaz, amelyeket a tagállamok által kijelölt hatóságok által felügyelt nyilvános vételi ajánlatokkal, összefonódásokkal és a társaságok tulajdonjogát vagy

irányítását befolyásoló más ügyletekkel kapcsolatban fogadtak el a nyilvános vételi ajánlatról szóló, 2004. április 21-i 2004/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 4. cikke alapján.

(*) HL L 142., 2004.4.30., 12. o.”

3. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A kibocsátónak a pénzügyi év végét követő négy hónapon belül közzé kell tennie éves pénzügyi beszámolóját, és gondoskodnia kell arról, hogy az éves pénzügyi beszámoló legalább 10 évig nyilvánosan hozzáférhető maradjon.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7) 2020. január 1-jei hatállyal minden éves pénzügyi beszámolót egységes elektronikus beszámolási formátumban kell elkészíteni, amennyiben az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (EÉPH) elvégezte a költség-haszon elemzést.

Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben – kellően figyelembe véve a meglévő és jövőbeni technológiai lehetőségeket – meghatározza a jelentéstétel elektronikus formáját. A szabályozástechnikai standardtervezetek elfogadása előtt az EÉPH megfelelően értékeli az elektronikus jelentéstétel lehetséges formátumait, és megfelelő helyszíni tesztek végé. Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket legkésőbb 2016. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap a második albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.”

4. A 5. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A részvények vagy a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok kibocsátójának az adott időszak végét követően mielőbb, de legkésőbb három hónapon belül a pénzügyi év első hat hónapjára vonatkozóan féléves pénzügyi beszámolót kell közzétennie. A kibocsátónak gondoskodnia kell arról, hogy a féléves pénzügyi beszámoló legalább 10 évig nyilvánosan hozzáférhető maradjon.”

5. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

Beszámolás a kormányoknak fizetett összegekről

A tagállamok kötelezik a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 41. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti, nyersanyag-kitermelő iparágakban, illetve természetes erdők fakitermelésében tevékenykedő kibocsátókat, hogy az említett irányelv 10. fejezetével összhangban évente készítsenek beszámolót a kormányoknak fizetett összegekről. A beszámolót a pénzügyi év végét követő hat hónapon belül közzé kell tenni, és annak legalább tíz évig nyilvánosan hozzáférhetőnek kell maradnia. A kormányoknak fizetett összegeket összevont (konszolidált) alapon kell feltüntetni a beszámolóban.

(*) HL L 182., 2013.6.29., 19. o.”

6. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 4. és 5. cikket az alábbi kibocsátókra nem kell alkalmazni:

a) az államra, az állam regionális vagy helyi hatóságaira, olyan nemzetközi testületre, amelynek legalább egy tagja uniós tagállam, az Európai Központi Bankra (EKB), az EFSF-keretmegállapodással létrehozott Európai Pénzügyi Stabilitási Eszközre (EFSF) és bármely egyéb, az európai monetáris unió stabilitásának – az euróval pénznemként rendelkező tagállamok számára nyújtott átmeneti pénzügyi segítség révén való – megőrzése céljából létrehozott mechanizmusra, továbbá a tagállamok nemzeti központi bankjaira, függetlenül attól, hogy azok bocsátanak-e ki részvényeket vagy más értékpapírokat; valamint

b) azon kibocsátókra, amelyek kizárólag olyan, szabályozott piacra bevezetett, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat bocsátanak ki, amelyek egységnyi címleértéke legalább 100 000 EUR, vagy eurótól eltérő devizában denominált, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében, amelyek egységnyi címleteinek értéke a kibocsátás napján legalább 100 000 EUR-val egyenlő.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) E cikk (1) bekezdésének b) pontjától eltérve, a 4. és az 5. cikk az adott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok lejáratáig nem alkalmazandó azon kibocsátók esetében, amelyek kizárólag olyan hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat bocsátanak ki, amelyek egységnyi címletértéke legalább 50 000 EUR, vagy eurótól eltérő devizában denominált, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében, amelyek egységnyi címletértéke a kibocsátás napján legalább 50 000 EUR-val egyenlő, és amelyek az Unió szabályozott piacára már 2010. december 31. előtt be voltak vezetve.”

7. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Ez a cikk nem alkalmazandó a hitelintézeteknek vagy befektetési vállalkozásoknak a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkemegefeleléséről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 11. cikkében meghatározottak szerinti kereskedési könyvében lévő pozíciókhoz kapcsolódó szavazati jogokra, feltéve, hogy:

a) a kereskedési könyvben lévő pozíciókhoz kapcsolódó szavazati jogok nem haladják meg az 5 %-ot; és

b) a kereskedési könyvben lévő részvényekhez kapcsolódó szavazati jogokat nem gyakorolják, és más módon sem használják fel a kibocsátó vezetésére történő beavatkozásra.

(*) HL L 177., 2006.6.30., 201. o.”;

b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(6a) Ez a cikk nem alkalmazandó a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a visszavásárlási programokra vonatkozó mentességek és a pénzügyi eszközök stabilizálása tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2003. december 22-i 2273/2003/EK bizottsági rendelettel (*) összhangban stabilizálási célból szerzett részvényekhez kapcsolódó szavazati jogokra, feltéve, hogy az e részvényekhez kapcsolódó szavazati jogokat nem gyakorolják, és más módon sem használják fel a kibocsátó vezetésére történő beavatkozásra.

(6b) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben – a 12. cikk (4) és (5) beke-

dését figyelembe véve – meghatározza az (5) és (6) bekezdésben említett 5 %-os küszöbérték kiszámításának módját, többek között a vállalatcsoportokra vonatkozóan is.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. november 27-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(*) HL L 336., 2003.12.23., 33. o.”

8. A 12. cikk (2) bekezdésének bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A kibocsátót haladéktalanul, de legkésőbb az attól a naptól számított négy kereskedési napon belül tájékoztatni kell, amelyen a részvényesnek vagy 10. cikkben említett természetes vagy jogi személyeknek,”.

9. A 13. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 9. cikkben megállapított bejelentési követelmények azokra a természetes, illetve jogi személyekre is vonatkoznak, akik vagy amelyek közvetlenül vagy közvetve:

a) olyan pénzügyi eszközök birtokában vannak, amelyek lejáratukkor a birtokos számára – hivatalos megállapodás alapján – feltétel nélkül, illetve a birtokos döntésétől függetlenül jogot biztosítanak a szabályozott piacra bevezetett részvények kibocsátója által már kibocsátott olyan részvények megszerzésére, amelyekhez szavazati jogok kapcsolódnak;

b) olyan pénzügyi eszközök birtokában vannak, amelyeket az a) pont nem említ, de amelyek az ott említett részvényekhez kapcsolódnak, és gazdasági hatásuk hasonló az említett pontban említett pénzügyi eszközökhöz, függetlenül attól, hogy fizikai teljesítésre feljogosítanak-e.

Az előírt bejelentési kötelezettség kiterjed az első albekezdés a) pontjának, illetve az említett albekezdés b) pontjának megfelelően birtokolt pénzügyi eszközök típus szerinti bontásban történő közlésére is, melynek során különbséget kell tenni a fizikai teljesítésre jogosító és a készpénzes elszámolásra jogosító pénzügyi eszközök között.”;

b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) A szavazati jogok számát a pénzügyi eszköz alapjául szolgáló részvények teljes elvi főösszegére vonatkoztatva kell kiszámítani, kivéve a kizárólag készpénzes elszámolást lehetővé tevő pénzügyi eszközöket, melyek esetében a szavazati jogok számát a »delta-korrekcióval« kell kiszámítani, az alapul szolgáló részvények elvi főösszegét megszorozva az eszköz deltájával. E célból a birtokos az ugyanazon mögöttes kibocsátóhoz tartozó összes pénzügyi eszközt összesíti és bejelenti. A szavazati jogok kiszámításakor csak a hosszú pozíciókat kell figyelembe venni. A hosszú pozíciók az ugyanazon mögöttes kibocsátóhoz kapcsolódó rövid pozíciókkal nem nettósíthatók.

Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása érdekében:

a) az első albekezdésben említett szavazati jogok számának kiszámítási módja egy részvénykosáron vagy indexen alapuló pénzügyi eszközök esetében; valamint

b) az első albekezdésben előírtak szerint a deltatényező meghatározásának módja a kizárólag készpénzes elszámolást lehetővé tevő pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó szavazati jogok kiszámítása céljából.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. november 27-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés második albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(1b) Az (1) bekezdés alkalmazásában az alábbiak tekintendők pénzügyi eszköznek, feltéve, hogy az (1) bekezdés első albekezdésének a) vagy b) pontjában meghatározott feltételek bármelyike teljesül:

a) átruházható értékpapírok;

b) opciók;

c) határidős ügyletek;

d) csereügyletek;

e) tőzsdén kívüli határidős kamatláb-megállapodások;

f) különbözeti ügyletek; valamint

g) bármely más, hasonló gazdasági hatással bíró, fizikai teljesítésű vagy készpénzes elszámolási szerződés vagy megállapodás.

Az EÉPH létrehozza, és a pénzügyi piacokon tapasztalható technikai fejlődés figyelembevételével rendszeres időközönként naprakésszé teszi az (1) bekezdés szerinti bejelentési követelmények hatálya alá tartozó pénzügyi eszközök indikatív listáját.”;

c) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén elfogadjon az alábbiakra vonatkozó intézkedéseket; az (1) bekezdés szerinti bejelentés tartalmának, a bejelentés határidejének és a bejelentés címzettjének meghatározása.”;

d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A 9. cikk (4), (5) és (6) bekezdésében, valamint a 12. cikk (3), (4) és (5) bekezdésében megállapított kivételek az e cikk szerinti bejelentési követelményekre értelemszerűen alkalmazandók.

Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyben meghatározza azokat az eseteket, amikor az első albekezdésben említett kivételek olyan természetes vagy jogi személy birtokában lévő pénzügyi eszközökre vonatkoznak, aki ügyfelektől származó, kereskedésre irányuló megrendeléseket teljesít, vagy – nem saját számlára – ügyfelek kereskedési kérésének tesz eleget, illetve ilyen ügyletekből származó pozíciókat fedez.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. november 27-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés második albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”

10. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„13a. cikk

Összesítés

(1) A 9., 10. és 13. cikkben megállapított bejelentési követelmények abban az esetben is alkalmazandók a természetes vagy jogi személyre, amennyiben a szóban forgó személy által a 9. és 10. cikk értelmében közvetlenül vagy közvetve birtokolt szavazati jogok száma a 13. cikk értelmében közvetlenül vagy közvetve birtokolt pénzügyi eszközökhöz fűződő szavazati jogok számával összesítve eléri vagy meghaladja a 9. cikk (1) bekezdésében megállapított küszöbértékeket, vagy azok alá csökken.

Az e bekezdés első albekezdésében előírt bejelentésben meg kell adni a 9. és 10. cikk szerint birtokolt részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok számát, valamint a 13. cikk szerinti pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó szavazati jogok számát is.

(2) A pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó, a 13. cikk szerint már bejelentett szavazati jogokat ismét be kell jelenteni, amennyiben a természetes vagy jogi személy megszerzte az alapul szolgáló részvényeket, és a tulajdonszerzés eredményeként az ugyanazon kibocsátó által kibocsátott részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok teljes száma eléri vagy meghaladja a 9. cikk (1) bekezdésében foglalt küszöbértékeket.”

11. A 16. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

12. A 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését el kell hagyni.

13. A 21. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a 27. cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésével összhangban és a 27a. és 27b. cikkben foglalt feltételekre is figyelemmel, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogadjon el az alábbiak megállapítására vonatkozóan:

a) a szabályozott információk terjesztésének minimumszabályai az (1) bekezdésben említettek szerint;

b) a központi tároló mechanizmusok minimumszabályai a (2) bekezdésben említettek szerint;

c) a (2) bekezdésben említett mechanizmusok által használt információs és kommunikációs technológiák átjárhatóságát és a szabályozott információkhoz való uniós szintű hozzáférést biztosító szabályok a (2) bekezdésben említettek szerint.

A Bizottság meghatározhatja és aktualizálhatja az információk nyilvánosság részére történő terjesztésére szolgáló médiumok jegyzékét is.”

14. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„21a. cikk

Európai elektronikus hozzáférési pont

(1) 2018. január 1-jéig létre kell hozni egy internetes portált, amely európai elektronikus hozzáférési pontként (a továbbiakban: a hozzáférési pont) szolgál. Az EÉPH fejleszti ki és üzemelteti a hozzáférési pontot.

(2) A hivatalosan kijelölt mechanizmusok összekapcsolására szolgáló rendszer a következőkből áll:

— a 21. cikk (2) bekezdésében említett mechanizmusok,

— az európai elektronikus hozzáférési pontként szolgáló portál.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a hozzáférési ponton keresztül hozzá lehessen férni központi tároló mechanizmusaihoz.”

15. A 22. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„22. cikk

A szabályozott információkhoz való uniós szintű hozzáférés

(1) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyben rögzíti a szabályozott információkhoz való uniós szintű hozzáférésre vonatkozó technikai követelményeket az alábbiak meghatározása érdekében:

a) a 21. cikk (2) bekezdésében említett mechanizmusok által használt kommunikációs technológiákkal kapcsolatos technikai követelmények;

b) a szabályozott információk uniós szintű kereséséhez létrehozandó központi hozzáférési pont működtetésével kapcsolatos technikai követelmények;

c) a 21. cikk (2) bekezdésében említett mechanizmusok során az egyes kibocsátók által használt egyedi azonosítóra vonatkozó technikai követelmények;

d) a 21. cikk (2) bekezdésében említett mechanizmusokban a szabályozott információk rendelkezésre bocsátásának egységes formátuma;

e) a szabályozott információknak a 21. cikk (2) bekezdésében említett mechanizmusok által használt egységes osztályozása és a szabályozott információk típusainak egységes listája.

(2) A szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az EÉPH figyelembe veszi azokat a technikai követelményeket, amelyek a 2012/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) által létrehozott cégnyilvántartások összekapcsolási rendszerére vonatkoznak.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. november 27-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(*) HL L 156., 2012.6.16., 1. o.”

16. A 23. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A harmadik országban meghatározott követelmények által előírt információkat a 19. cikkkel összhangban kell irattározni, illetve a 20. és a 21. cikkkel összhangban kell közzétenni.”

17. A 24. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4a) A (4) bekezdés sérelme nélkül, az illetékes hatóságok fel kell ruházni mindenolyan vizsgálati hatáskörrel, amely feladataik ellátásához szükséges. E hatáskört a nemzeti joggal összhangban kell gyakorolni.

(4b) Az illetékes hatóságok ezen irányelvvel és a nemzeti joggal összhangban, az alábbi módok valamelyikén gyakorolják szankciók kiszabására vonatkozó hatásköreiket:

— közvetlenül,

— más hatóságokkal együttműködésben,

— oly módon, hogy felelősségüket megtartva más hatóságokra ruházzák át hatásköreiket,

— az illetékes igazságügyi szervek megkeresésével.”

18. A 25. cikk (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az illetékes hatóságok a szankciók kiszabására vonatkozó hatáskörüik és vizsgálati hatáskörüik gyakorlása során együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy a szankciók vagy intézkedések elérjék a kívánt hatást, és több tagállamra kiterjedő esetek kezelése során intézkedéseiket koordinálják.”

19. A 27b. cikk után a szöveg a következő címmel egészül ki:

„VIA. FEJEZET

SZANKCIÓK ÉS INTÉZKEDÉSEK

20. A 28. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„28. cikk

Közigazgatási intézkedések és szankciók

(1) Az illetékes hatóságok 24. cikk szerinti hatásköreinek, valamint a tagállamok büntetőjogi szankciók előírására és alkalmazására vonatkozó jogának a sérelme nélkül, a tagállamok megállapítják azokat a szabályokat, amelyek az ezen irányelv átültetése során elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási intézkedésekre és szankciókra vonatkoznak, és megtesznek minden szükséges intézkedést azok végrehajtása érdekében. Az említett közigazgatási intézkedéseknek és szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(2) A 7. cikk sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a kötelezettségek jogi személyekre vonatkoznak, jogsértések esetén – a nemzeti jogban megállapított feltételek mellett – szankciók legyenek alkalmazhatók az érintett jogi személy adminisztratív, ügyvezető vagy felügyeleti szervének tagjaival, illetve az e jogsértések elkövetéséért a nemzeti jog szerint felelős egyéb személyekkel szemben.”

21. A szöveg az alábbi cikkekkkel egészül ki:

„28a. cikk

Jogsértések

A 28b. cikk legalább az alábbi jogsértésekre alkalmazandó:

- a) a kibocsátó az előírt határidőn belül nem teszi közzé a 4., 5., 6., 14. és 16. cikk átültetése során elfogadott nemzeti rendelkezésekben meghatározott információkat;
- b) a természetes vagy jogi személy az előírt határidőn belül nem jelenti be a jelentős részesedés megszerzését vagy elidegenítését a 9., 10., 12., 13. és 13a. cikk átültetése során elfogadott nemzeti rendelkezéseknek megfelelően.

28b. cikk

Szankciók kiszabására vonatkozó hatáskör

(1) A 28a. cikkben említett jogsértések esetén az illetékes hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük legalább az alábbi közigazgatási intézkedések és szankciók alkalmazására:

- a) a felelős természetes vagy jogi személyt és a jogsértés jellegét megnevező nyilvános közlemény;
- b) olyan végzés, amely előírja a felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel a jogsértés megvalósító magatartással és tartózkodjon a magatartás ismételt tanúsításától;
- c) közigazgatási pénzbírság, amely

i. jogi személy esetében:

— legfeljebb 10 000 000 EUR vagy az ügyvezető szerv által jóváhagyott, legutolsó rendelkezésre álló éves beszámoló szerinti teljes éves árbevétel legfeljebb 5 %-a; amennyiben a jogi személy anyavállalat, vagy anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU irányelv értelmében összevont (konszolidált) pénzügyi beszámolót kell készítenie, a figyelembe veendő teljes árbevétel a legutolsó rendelkezésre álló, a végső anyavállalat ügyvezető szerve által jóváhagyott összevont (konszolidált) éves beszámoló szerinti teljes éves árbevétel, vagy a vonatkozó számviteli irányelvek szerinti, annak megfelelő típusú bevétel, vagy

— a jogsértésből származó nyereség vagy az amiatt elkerült veszteség összegének legfeljebb kétszerese, ha azok meghatározhatók;

minden esetben a magasabb összeget alkalmazva;

ii. természetes személy esetében:

— legfeljebb 2 000 000 EUR, vagy

— a jogsértésből származó nyereség vagy az amiatt elkerült veszteség összegének legfeljebb kétszerese, ha azok meghatározhatók;

minden esetben a magasabb összeget alkalmazva.

Azokban a tagállamokban, amelyeknek nem az euro a hivatalos pénzneme, az eurónak a nemzeti pénznemben kifejezett értékét a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzeendő tájékoztatóról szóló 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 2004/109/EK irányelv egyes rendelkezéseinek végrehajtására irányadó részletes szabályok megállapításáról szóló 2007/14/EK bizottsági irányelv módosításáról szóló, 2013. október 22-i 2013/50/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) hatálybalépésének időpontjában érvényes hivatalos árfolyam figyelembevételével kell kiszámítani.

(2) Az illetékes hatóságok 24. cikk szerinti hatásköreinek, valamint a tagállamok büntetőjogi szankciók alkalmazására vonatkozó jogának a sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseik a 28a. cikk b) pontjában említett jogsértések esetében lehetővé tegyék a részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztését. A tagállamok előírhatják, hogy a szavazati jogok felfüggesztése csak a leg súlyosabb jogsértések esetén legyen alkalmazandó.

(3) A tagállamok az ezen irányelvben előírtakon túlmenően további szankciókat és intézkedéseket, illetve nagyobb összegű közigazgatási pénzbírságokat is előírhatnak.

28c. cikk

A szankciók kiszabására vonatkozó hatáskör gyakorlása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy intézkedések típusának és szintjének a meghatározásakor az illetékes hatóságok figyelembe vegyenek minden lényeges körülményt, többek között adott esetben:

a) a jogsértés súlyosságát és időtartamát;

b) a felelős természetes vagy jogi személy felelősségének mértékét;

- c) a felelős természetes vagy jogi személynek a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében kifejezett pénzügyi erejét;
- d) a felelős természetes vagy jogi személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség jelentőségét, amennyiben ez meghatározható;
- e) a harmadik feleknek a jogsértéssel okozott veszteségeket, amennyiben azok meghatározhatók;
- f) a felelős természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintjét;
- g) a felelős természetes vagy jogi személy általi korábbi jogsértéseket.

(2) Az ezen irányelv szerinti felügyeleti és vizsgálati hatáskörök gyakorlására vagy gyakorlása során gyűjtött személyes adatokat adott esetben a 95/46/EK irányelvvel és a 45/2001/EK rendelettel összhangban kell feldolgozni.

(*) HL L 294., 2013.11.6., 13. o.”

22. A szöveg a 29. cikk előtt a következő címmel egészül ki:

„VIB. FEJEZET

A HATÁROZATOK KÖZZÉTÉTELE”.

23. A 29. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„29. cikk

A határozatok közzététele

(1) A tagállamok előírják, hogy az illetékes hatóságok az ezen irányelv megsértése esetén alkalmazott szankciókra és intézkedésekre vonatkozó mindenhatározatot indokolatlan késedelem nélkül tegyenek közzé, beleértve legalább a jogsértés típusára és jellegére és a felelős természetes vagy jogi személyek kilétére vonatkozó információkat.

Az illetékes hatóságok azonban a nemzeti jog rendelkezéseinek megfelelő módon elhalaszthatják a határozat közzétételét, vagy közzétehetik azt név nélkül, amennyiben:

- a) a természetes személyekre kiszabott szankciók esetében a személyes adatok közzététele az ilyen adatok közzétételeének arányosságára vonatkozó kötelező előzetes értékelés alapján aránytalanul bizonyul;

- b) a közzététel súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi rendszer stabilitását vagy egy folyamatban lévő hivatalos vizsgálat sikerét;

- c) ha a közzététel, amennyiben meghatározható, aránytalan és súlyos veszteséget okozna az érintett intézményeknek vagy természetes személyeknek.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés szerint közzétett határozattal szemben jogorvoslattal élnek, az illetékes hatóság ezt a közzététel időpontjában köteles feltüntetni a közzétett információban, vagy – amennyiben a határozat közzétételét követően élnek jogorvoslattal – köteles módosítani a közzétett információt.”

24. A 31. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amikor a tagállamok elfogadják a 3. cikk (1) bekezdése, a 8. cikk (2) vagy (3) bekezdése vagy a 30. cikk szerinti intézkedéseket, ezeket haladéktalanul közlik a Bizottsággal és a többi tagállammal.”

2. cikk

A 2003/71/EK irányelv módosítása

A 2003/71/EK 2. cikke (1) bekezdése m) pontjának iii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„iii. a ii. alpontban nem említett, harmadik országban bejegyzett minden értékpapír-kibocsátó esetében az a tagállam, ahol a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetéskor közzéteendő tájékoztatóról szóló 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 2004/109/EK irányelv egyes rendelkezéseinek végrehajtására irányadó részletes szabályok megállapításáról szóló 2007/14/EK bizottsági irányelv módosításáról szóló, 2013. október 22-i 2013/50/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) hatálybalépését követően az értékpapírokat első alkalommal kívánják a nyilvánosságának felajánlani, vagy ahová a szabályozott piacra történő bevezetésre az első kérelmet benyújtották, a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérelmező személy választása szerint, kivéve, ha a harmadik országban bejegyzett kibocsátó később más tagállamot választ az alábbi esetekben:

- ha a székhely szerinti tagállamot nem ő választotta meg, vagy
- a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló, 2004. december 15-i 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (**). 2. cikke (1) bekezdése i) pontja iii. alpontjának megfelelően.

(*) HL L 294, 2013.11.6., 13. o.

(**) HL L 390., 2004.12.31., 38. o.”

3. cikk

A 2007/14/EK irányelv módosítása

A 2007/14/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikket el kell hagyni.
2. A 11. cikk (1) és (2) bekezdését el kell hagyni.
3. A 16. cikket el kell hagyni.

4. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek a hatálybalépésétől számított 24 hónapon belül megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

5. cikk

Felülvizsgálat

2015. november 27-ig a Bizottság jelentést készít az irányelv működéséről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben kitér az irányelv kis- és középmeretű kibocsátókra gyakorolt hatására, valamint a szankciók alkalmazására, különös tekintettel arra, hogy azok hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek-e, továbbá áttekinti a 2004/109/EK irányelv 13. cikke (1a) bekezdésének első albekezdésében említett pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó szavazati jogok kiszámítására meghatározott módszer működését és értékeli annak hatékonyságát.

A jelentést adott esetben jogalkotási javaslattal együtt kell benyújtani.

6. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

7. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2013. október 22-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

V. LEŠKEVIČIUS